

זבחים לא

חצי זית חוץ לזמנו חצי זית חוץ למקומו וחצי זית חוץ לזמנו

ר"ב	ר"ב	ר"ב המנוח
הדין	ויקץ כישן הפיגול	עירוב מחשבות הוי
המקור לדעותיהם	דתן: כביצה אוכל ראשון וכביצה אוכל שני שבללן זה בזה - ראשון, חלקן - זה שני וזה שני, הא חזר ועירבן - ראשון הוי. ממאי? מדקתני סיפא: נפל זה בעצמו וזה בעצמו על ככר של תרומה, פסלוה, נפלו שניהן כאחת - עשאוה שניה	דתן: האוכל שנשטמא באב הטומאה ושנשטמא בולד הטומאה, מצטרפין זה עם זה לטמא בקל שבשניהם; מאי לאו אף על גב דהדר מלייה.
דחיית המקור על ידי האחר	התם איכא שיעורא, הכא ליכא שיעורא	דלמא דלא הדר מלייה

מקרה 1	מקרה 2	מקרה 3	בר קפרא
מקום	זמן	זמן	פיגול, אין חצי
זמן	זמן	מקום	זית מועיל
זמן	זמן	מקום	במקום כזית

לאכול כחצי זית ולהקטיר כחצי זית - כשר, שאין אכילה והקטרה מצטרפין

דיוק 1 של אביי (לענות על שאלת רב אשי – חישוב בשני בני אדם): הא לאכול ולאכול דומיא דלאכול ולהקטיר, והיכי דמי? בשני בני אדם – מצטרף

דיוק 2 של אביי (לענות על שאלת רבא – חישוב לאכול כזית ביתר מבכדי אכילת פרס): טעמא דלאכול ולהקטיר, הא לאכול ולאכול דומיא דלהקטיר מצטרף, והא הקטרה ביותר מכדי אכילת פרס הוא.

דחיית דיוק זה: דלמא בהיסק גדול.

דיוק 3 (להקשות על המשנה): טעמא דלאכול ולהקטיר, הא לאכול ולאכול דבר שאין דרכו לאכול - מצטרף, הא קתני רישא: **לאכול את שדרכו לאכול**, את שדרכו לאכול אין, שאין דרכו לא!

תירוצ' 1: אמר רבי ירמיה: הא מני? רבי אליעזר היא, דאמר: מחשבין מאכילת אדם לאכילת מזבח ומאכילת מזבח לאכילת אדם
תירוצ' 2: אביי אמר: אפי' תימא רבנן, ולא לדייק: הא לאכול ולאכול דבר שאין דרכו לאכול, אלא לדייק: הא לאכול ולאכול דבר שדרכו לאכול.
קושי: מאי קמ"ל?

- אי דבר שדרכו לאכול קמ"ל, מרישא ש"מ: **כחצי זית בחוץ כחצי זית למחר - פסול**, הא כחצי זית למחר - פיגול!

- אי לאכול ולהקטיר (לגופו ולא לדייק ממנה), מדוקיא דרישא ש"מ: **לאכול את שדרכו לאכול** - לאכול דבר שדרכו לאכול אין, שאין דרכו לאכול לא, השתא ומה לאכול ולאכול דבר שאין דרכו לאכול - לא מצטרף, לאכול ולהקטיר מיבעי?
תירוצ': לאכול ולהקטיר איצטריך, ס"ד אמינא: התם (לאכול דבר שדרכו לאכול) הוא דלאו כי אורחיה קא מחשב, אבל הכא (לאכול ולהקטיר) דבהאי כי אורחיה ובהאי כי אורחיה - אימא ליצטרף, קא משמע לן.

